

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij. Theologiæ Mysticæ Libri Tres

Henricus <Herpius>
Coloniæ, 1611

Pars Secvnda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

THEOLOGIAE MYSTICAE

Aus: quare multo excellentior, amabilior, & ad obtinendum dilecti facilior est ardor amoris. Primumque conscendit ad delectum tangendum, ofculandum & amplexandum; ficut à fimili, ordo Seraphin, qui interpretatur ardes, est Deo vicinior quam Cherubin, ac per consequés vberius, perfectius, & prius influétiam à Deo recipit, quam Cherubin, qui interpretatur plenitudo scientia. Et hac potentia, vt est supremu in spiritu, ferè ab omnibus ignoratur: nisi ab illis, quibus ab igne Spiritus sancti immdiate apex affectus tangitur, & mouetur. In quo tactu Spiritus sancti datur multò maior de Deo cognitio, quam per omne intellectum, & rationem inuestigando. Per quem, inquam, tactum, mouetaffectum, primo per ardorem in Deum, deinde illuminar intelle-Etum ad verissimam, & plenissimam cognitionem. Dissoluit imaginaria phantasmata, refrænat & captivat omnium sensuum deordinationem, etiam víque ad carnis fentualitatem, sua redundantia pestifetam corruptionem eius mortificando.

D. HENRICI HARPHII

THEOLOGIAE MYSTICAE LIBRI III. PARS SECVNDA.

De praparatione vita speculativa & spiritualis, deque affettu gumuplici. Cap. 1X-

Johan.17

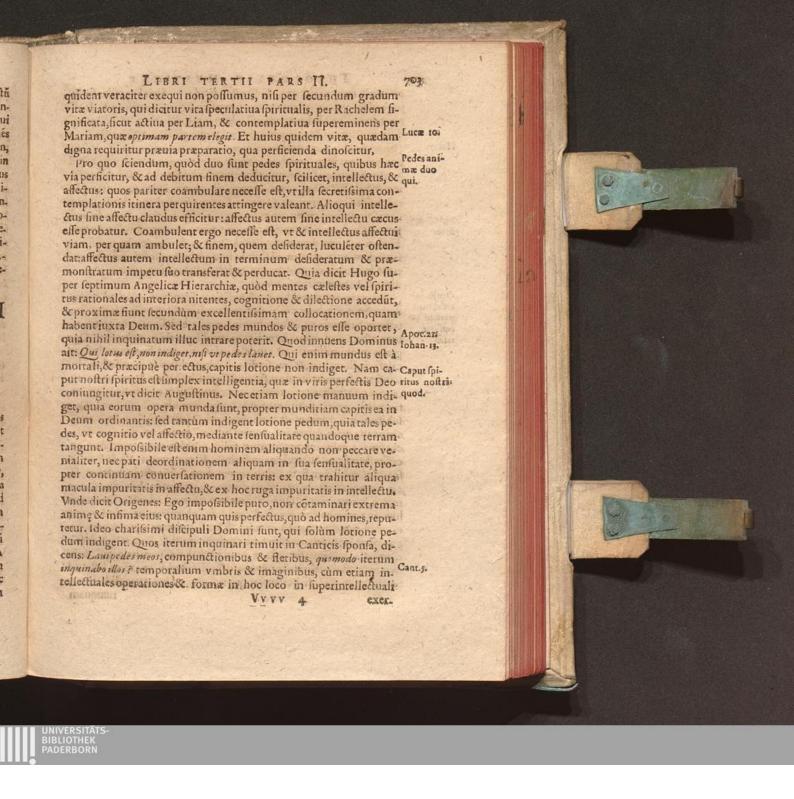
Itinera æ-

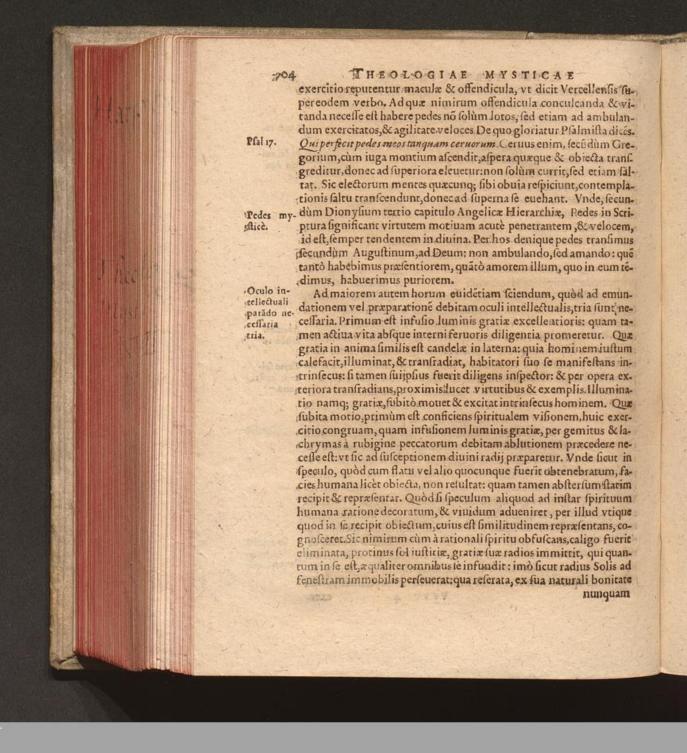
ternitatis

duo.

MICE ascende superius, Lucx14. Dicit Augustinus in libro de cognitione vera vita: Quòd, cum hac sit vita eterna, vt te solum Deum verum cconoscant, profectò constat naturam rationalem ad hoc solum factam, vr factorem suum Deum verum intelligat, intelligendo diligat, diligendo, in eo, qui est vera vita, rternaliter beate viuat. Et ideo concludit, quòd

divinitatis essentiam rationabiliter investigare, est ad æternam vitam festinare: quam vtique negligendo ignorare, est ad mortem indeficientem damnabiliter properare: quia duo sunt aternitatis itinera: Vnu ducens ad vitam æternam: Alterum ducens ad mortem æternam. A Domino namquese auertere, secundum Augustinum, est cadere: in quem le conuertere, est resurgere: in quo manere, est consistere Et hac quidem

nunquam se retrahens, domú interiorem prius obscuram, statim irradiat : sic sol iustitia immobiliter pra foribus astans cordis nostri, nihil aliud expectat, quam veper viciorum abstersionem aditus sibi patefiat, vt in mente noftra velut in lectulo dulciter conquielcat, per irradiationes spiritualium splendorum anima sibi desponsatam insigniens. Quod fi duo specula intellectualia, scilicet humana mentis & aternitatis perfecte conuenerint, tuncanima per infeeti infe dininii fpeculum, & illud in fe, & se in illo esse plenarie perciperet, cognosceret, & fruibiliter possideret. Et ideo cuncta vitia præterita quantumcung. minima fletibus, fuspirijs, & orationibus, alijsć; virtuolis exercitijs cu fumma diligentia funt eliminada, & expurganda: quia mente humanam mirabiliter offuscant & obnubilant. Secundu autem est, omnis formarum extranearum, omniso; phanta lici tumultus exclusio, viqueaded, quod mensab omnibus creaturis, &cearu formis fit libera, pura, expedita, & penitus otiosa. Nam ad motionem pradicta ex parse hominismox occurrit recollectio virium anima tam superiorum, q inferiorum & exterioru in vnitate spiritus, vinculo charitatis connexarum: & sic memoria redditur expedita, sicut in primo ipsa intelligentia. Tertium est, libera voluntatis ad Deum conuersio cum recollectione omnium virium anima, & eiusdem voluntatis ab omni inordinato affectu absolutæ, in vnitaté sue mentis, ac ipsius dittinitaris ascensio, ve rationalis creatura summam vnitaté essentia diuma feliciter & fupernaturaliter affequatur. In quibus afcentionibus anagogicis, exercitatione sedula tandem assuefactus, quoties voluerit, quoties Dei fui memoratus fuerit, toties à formis omniu creaturarum liber & absolutus, expedite valeat ad cor altum ascendere: sicut elychniu candel adhucfumigans, dum arderi supponitur, odoris illius tactu protinus flamma descendens, per virgulam fumi, elychnium adhuc tepidum apprehendit & incendit; Sed huiusmodi necesse est à naturalibus anima passionibus & inordinatis affectionibus funditus esse liberatos & elongatos, scilicet ab amore, odio, dolore, gaudio, spe vana, & inani timore, caterisque similibus. Nam, Nubela mens est, vinolog, franis, hac vbs regnant. Non denique prosperis eleuetur, necaduerlis deijciatur: nulla eum extranea cura solicitet: nullius eum detineat affeetio creatura: & fic ipsam voluntatem ad vitam spiritualem se praparaffe gloriatur. Qua tria vbi concurrerint, spiritualem causant visionem, & totius funt interni exercitij fundamentum.

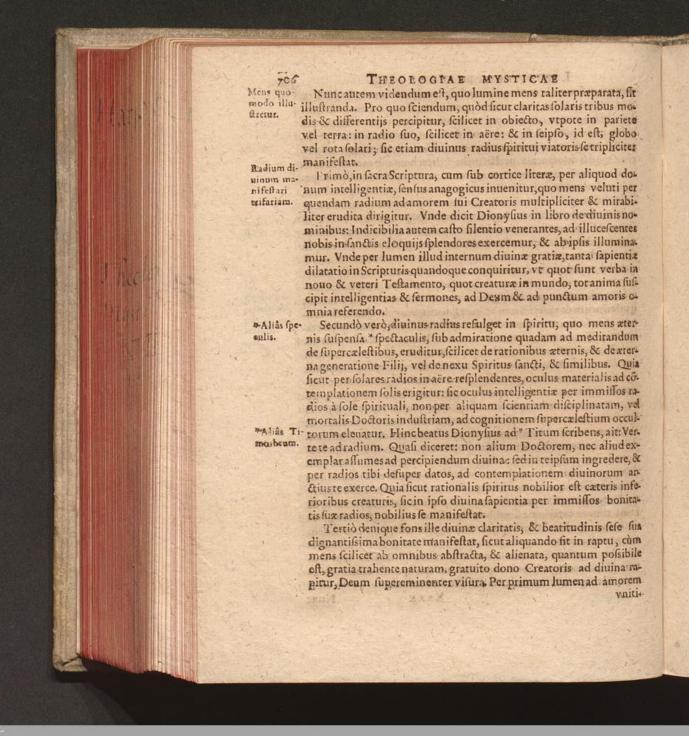
XXXX

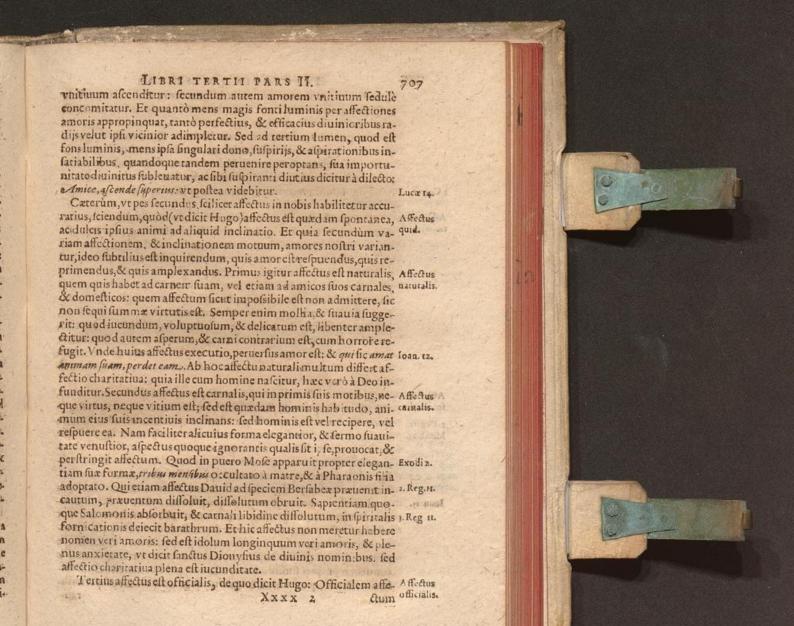
Nunc

世の社の大学

melion

THEOLOGIAE MYSTICAE

Aff ctus ra-

1. Cor. 13.

Quartus affectus estrationalis, qui scilicet ex consideratione altenius vi tutis ottum sumit, cum nobis alicuius scientia, aut virtus, fama, aut probitas manifestata, mentem nostram dulcedinis, aut admirationis sitauitate perfundit: aut nos audita Marryrum triumphali passione, suaussima deuotione compungit. Sic memoriales actus præcedentium, quasi sub oculis meditatione delectabili depingit, & ad eorum dilectionem contemplantis animum accendit. Qui nimirum affectus cateris perfectior est, quia non modicum virtutis est, ipse amor virtutis. Ab hoc tamen affectu differt affectio charitatita, quia hic affectus rationemediante, ab exemplis exterioribus oriur & excitatur: affectio verò charitatiua à Spiritu sancto ad amandum etiam peccatores inflammatur, & ex Sanctorum exemplis multò dulcius afficitur.

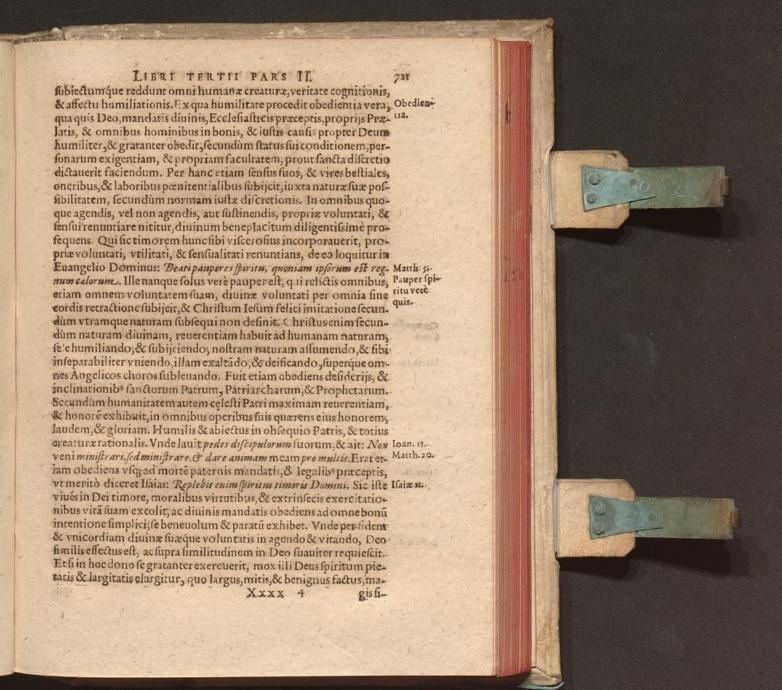
Affichus:

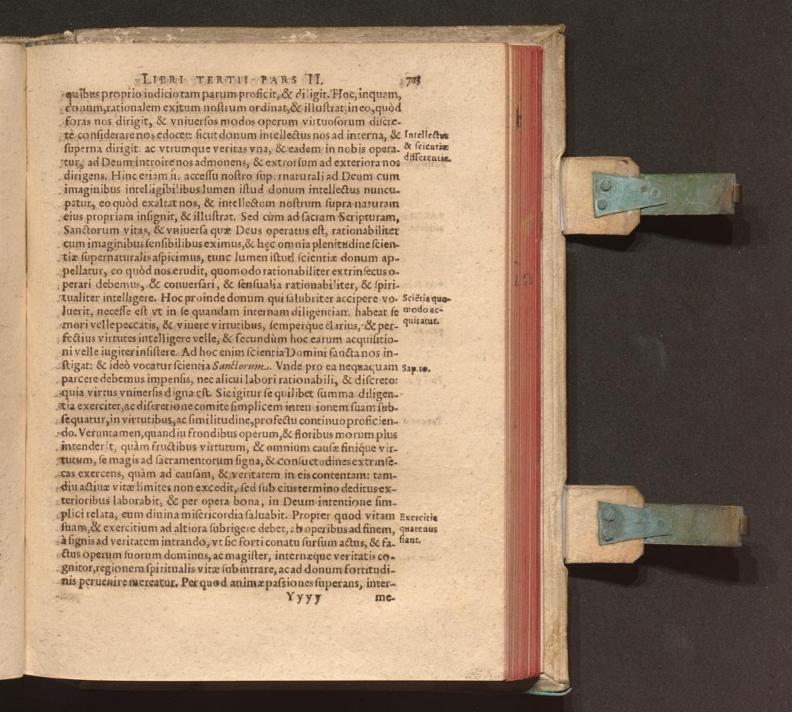
2 Reg. 13.. Marili 26.

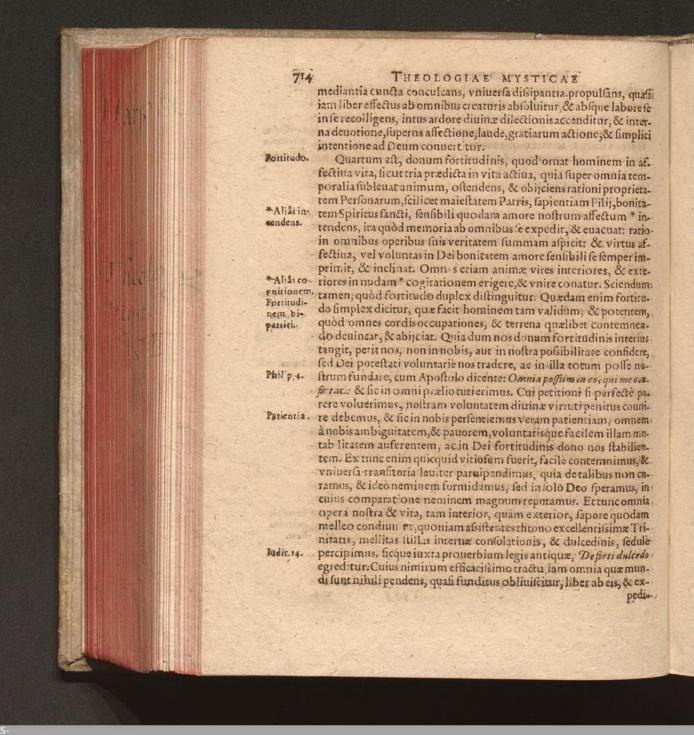
Joan 15.

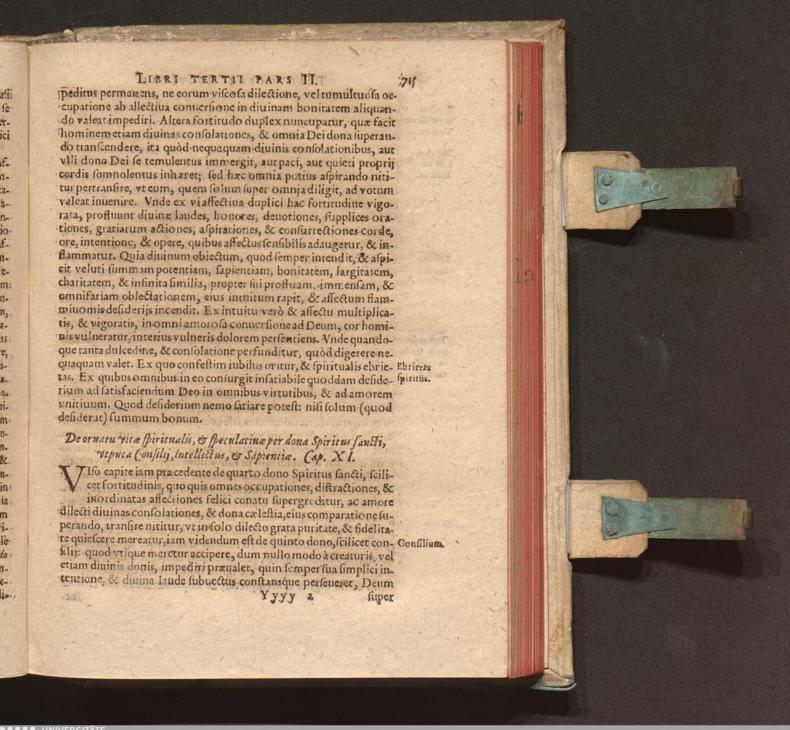
Quintus affectus dicitur spiritualis, quia vel à spiritu immitritur, vel à piri u inspiratur, & iste est triplex: Nam aliquando à maligno spiritu immitritur, chm instigat advitia: quo Ammon adamplexussororis exarlit: & Iudas in mortem Domini conspirauit. Quandoque verò à spiritu nostro, cum ex ingenira natura, vel studio a exercitationis frequentia orientur amorofi affectus ad fummura bonum diligendum, vtpote quod est summe appenibile: & sic simillimi efficiuntur charitatiua, vel gratuita affectioni. Nam maximus charitatis gradus est, vt. animam suam ponat quis pro amicis suis, vt dicit Dominus. Similem tamen gradum ex puris naturalibus multi repertifunt oftendiffe, ficut Augustinus narrat secundo de ciuit. Dei, quòd multi vtilitatem reipublica, propria vita praponebant. Quandoque etiam à spiritu diuino inspiratur, qui licet cum prædictis in multis conueniat propter similitudinem actuum, habitus tamen eorum differunt: Primò, quantum ad originem, quia hicafolo Deo supernaturali-

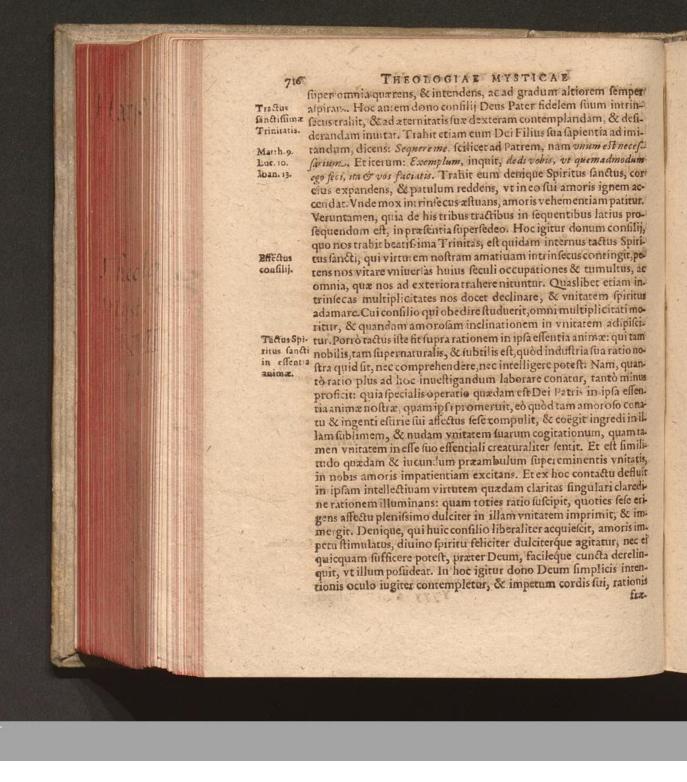

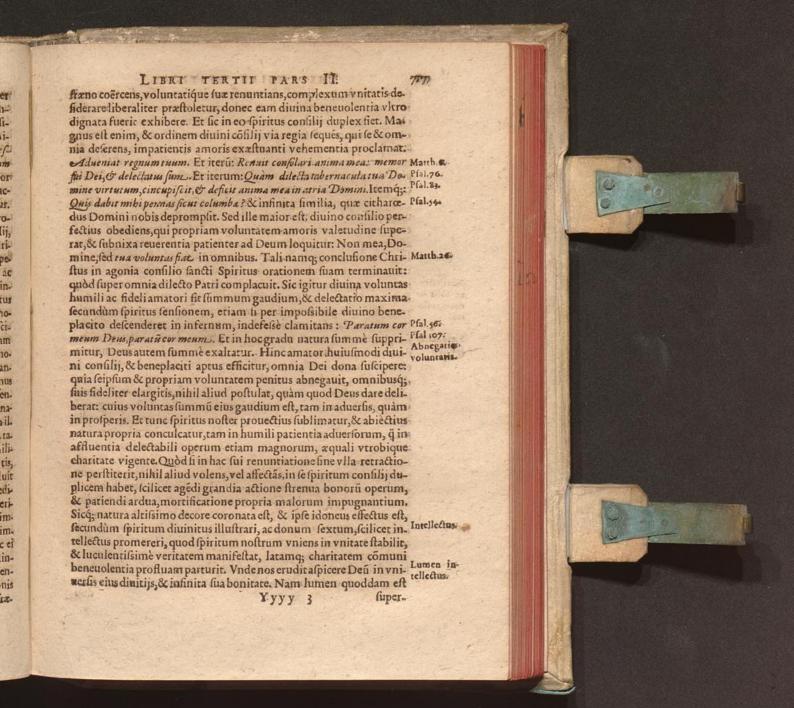

er

li-

1-

775

or

IC-

ır.

0-

11-

00-

m-

10-

CI

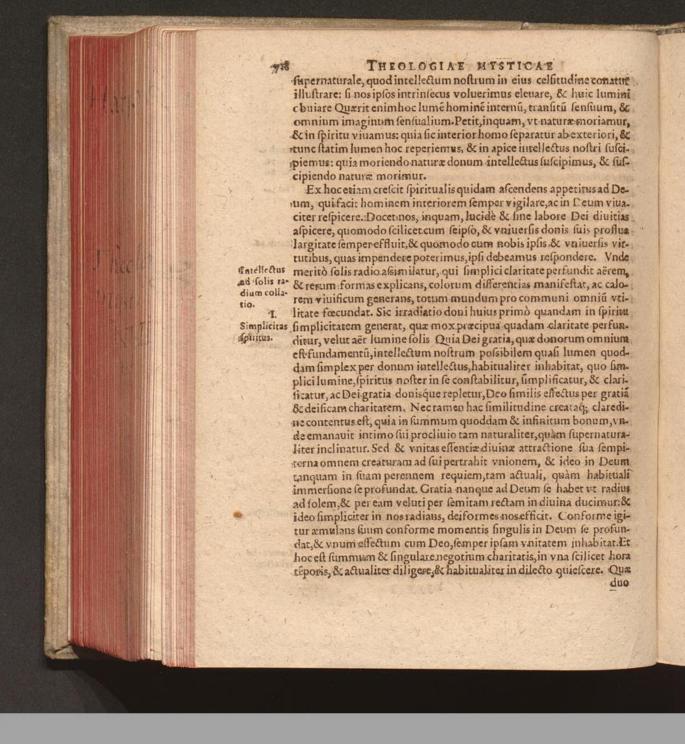
m

10-

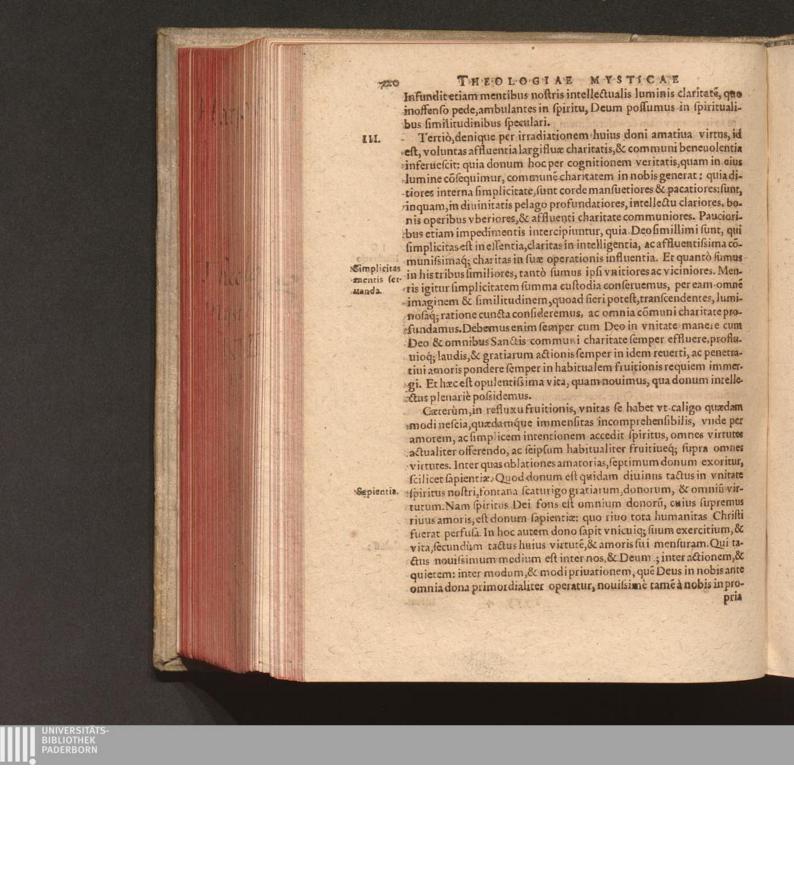
ın-

en-

na-

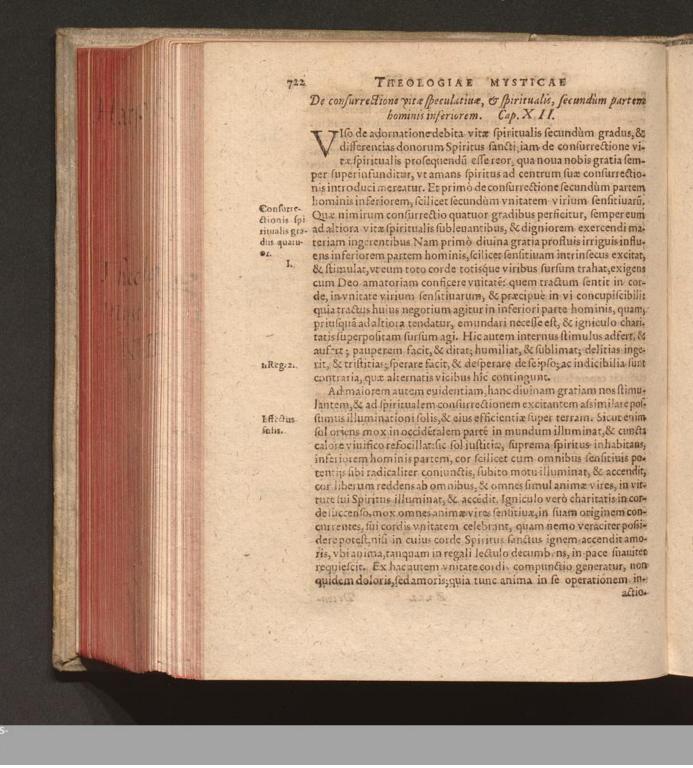

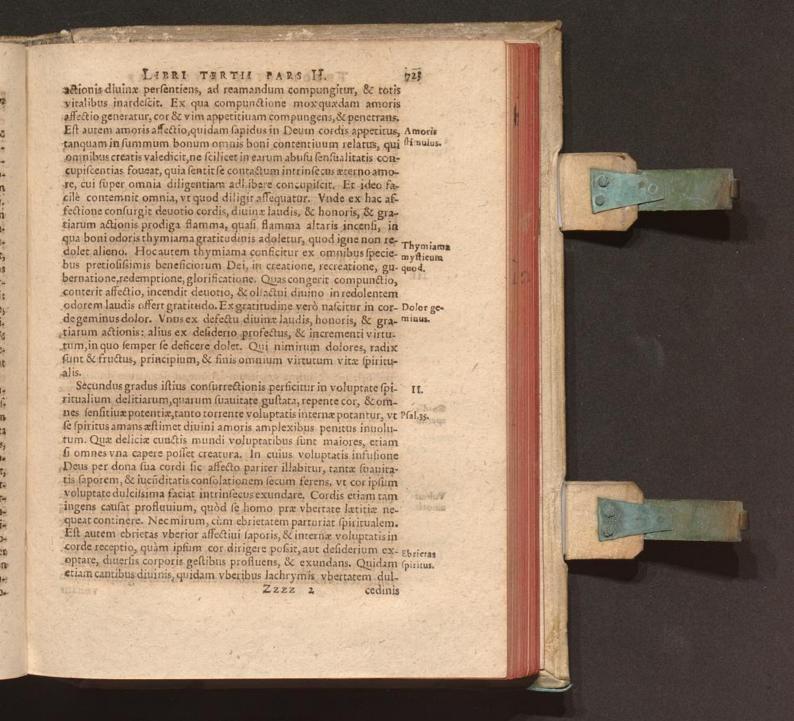
priasua natura cognoscitur, & sentitur. Postquam enim essetti mentesimplices, otiosi, ab imaginibus denadati, immobiles, liberi, nobis mortui, Deo viuidi, sic Deum in nostris exercitationibus víque ad intima spiritus nostri, amoris scrutinio quasiuimus: tunc demum gratiarum, & donorum omnium illapíum sentimus in vnitate supremarum virium, supra rationem, non tamen præter rationem: quia nos tangi percipimus, licèt in consideratione tactus huius ratio, & omnis creata conderatio deficit, & refellitur, eò quòd irradiatio luminis incomprehensibilis, in vnitate virium supremarum tanta magnitudine se offert, quod omnisoperatio creata discretiua consideratione operas labefieri, & cessare, praxisq; nostra solummodò diuinam operationem pati compellatur. Quòd fi Deum nostro captu comprehendere valeremus, seipsum nobis nullo medio intercedente donaret. Sed nunc capabilia nobis dona secundum captus nostri mensuram, & exercitioru nobilitatem infundit, quia fœcunda diuinitatis vnitas, desuper imminens vnitati virium nostrarum, exigit similitudinem charitatis, & virtutu. Ob hoc etiam fingulis mometis nouo tactu tangimur, vt maiori similitudine semper innouemur. In innouatione verò rastus illiusspiritus in esuriem, & sitim spiritualem incidit, supereminente diuinitatis abyslum auido gustu per amoris impetum penetrare volens. Ex quo desiderium quoddam insatiabile generatur, summis viribus elaboras capere bona incapabile, & immensum meriri, sed frustra. Quia licet omnis amans secundum nobilitatis sua modum, & diuina charitatis tactum famelico desiderio fertur in Deum, Deus tamen secundum practicum desiderium nostrum æternaliter manet incomprehensus. Hinc innobisesuries, & inhiatio desiderij sempiterni permanet, diuina quoque abyssi immensitate nostro conatu obuiante, in ipso occursu tam magna, & immensa claritas, & intentio feruoris gemeratur, quòd spiritus nosterab operatione sua retrusus feriari cogatur, & in sui vnitate sensibilis ameris incendio liquesieri, ac paulominus annulari, ad diuinam operationem ficut pura creatura quafi pafsiue se habens. Et in hoc gradu, gratia Dei nostræque virtutes fastæ funtamor sensibilis, proprium subiectum afficiens, sed circa obiectu deficiens. Quia spiritus noster, extremo quodam defessus anhelitu, ab omni opere destitutus est, & amor esfectus. Vnde simplex, & aptum receptaculum est omnium donorum, habilis ad omnes vir-

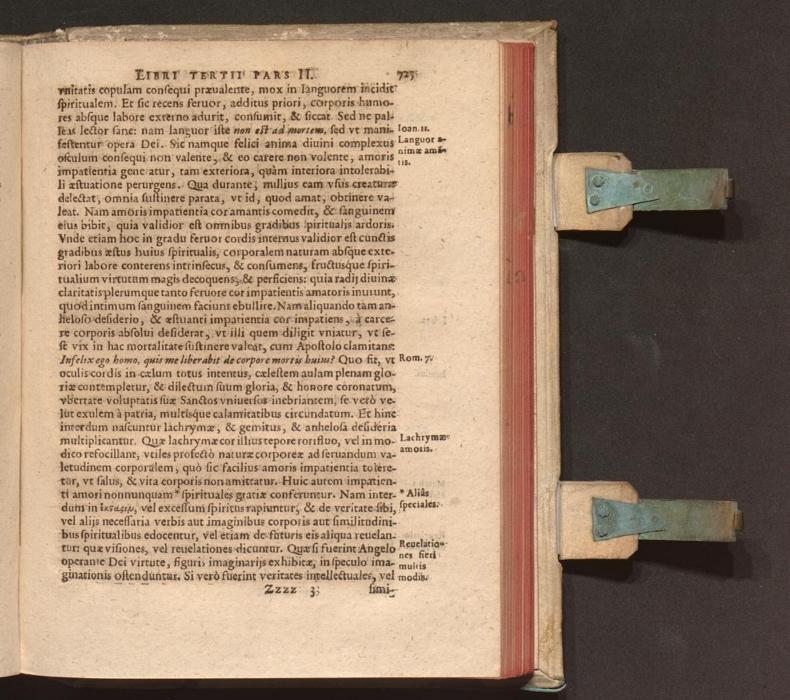
ZZZZ

De con-

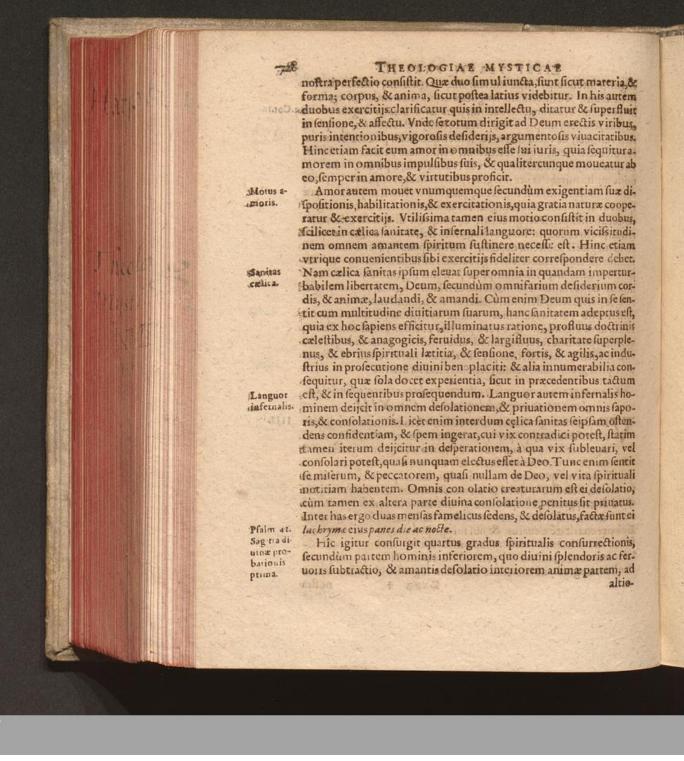

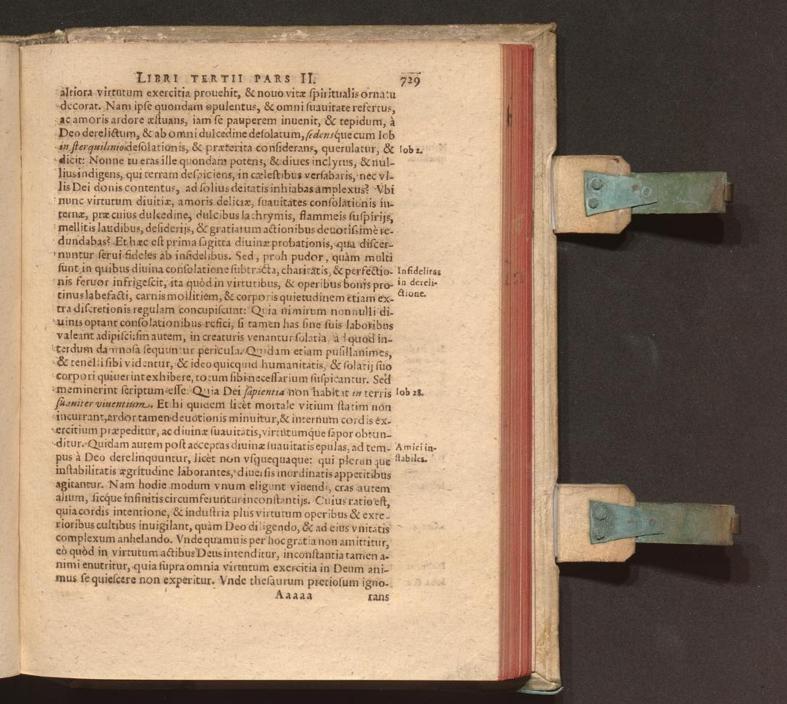

THEOLOGIAE MYSTICAE

Maturæ quahito. rans in agro suo geritabsconditum, quia quem in semitis virtuenti, & operum gyronagus quæritat, hunc supra suam intentionem, & omnem virtutum, & exercitiorum multirudinem, in fine mentis folitudine non haber. Vt igitur inconstantiam sham curet, super omn'a: in Deo & in eius vnitate sublimi requiescere discat. Quidam denique ad Deum eriguntur, intentione quidem recta, sed non simplici, cum aliquo scilicet extraneo iuxta posito, quod sub eadem intentione pariter extraordinarie quæritur. Vnde in omnibus, quæ agunt, natura quod fuum est occulte venatur, eis nihilominus plerunque quafitionem hanc ignorantibus, vepote propriam notitiam non habentia bu . Et hi similiter vitam suam diversis modis mutare proponentes. & diversa contilia quærentes, hodie vnum eligunt confessorem, cras alium. Et ficut importuni funt in exigendo confilium de fingulis, sie rarò confilium cuiufquam exequuntur: sed in confiliis sibi vitupera. ta defendere, reprobata exculare, & probate, damnata verò faluare conantur. Et quidem occultus amor sui, & elatio cordis abscondita; huius constantia potissima sunt fomenta. Ethi oram inferni lubrico pede perambulant, in profundum barathri, fi paululum nutauei rint, prolaphuri.

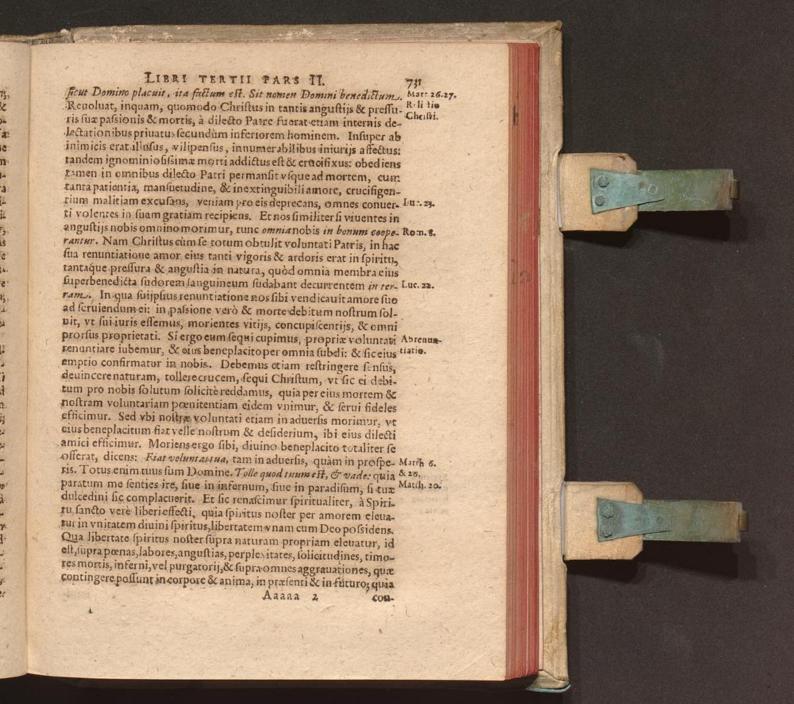
Sngitta diminæ proharionis fecunda. Tab.12.

Fi delitas vera quæ. Job 13.

LGor4.

Pfalm. 21.

Caterum, qui in hac tentatione serui fideles inuenti suerint, ill los Deus secunda probationis sagitta aggreditur, sieut Tobia diaum est: Onia acceptus eras Deo, necesse fuit, ve tentatio probarette. Hi nan ue nen solum spiritualibus consolationibus denudantur; led insuper infinitis tribulationibus, & tentationibus exponuntur, tam. spiritualibus, quam temporalibus. Qui tantis calamitatibus frastig fine dum ad amicitiz perfeccionem peruenerint, jam incipiunt desperationis lapsum timere, & in desperationis limenimpingere, veluti in stationis vitimo termino constituti. Et hic quidem amici veri fidelitas comprobatur. O verè fidelis amicus, qui circundatus vudique tribulationibus innumeris, dicebat: Etiamsi occiderit me, in isso sperabo. Cuius fidelitatem si quis volueritimitari, confidat se à Deo non odiosè, sed amorosè derelictum, humilique corde retra-Etet; se nihil habere, qued non acceperit: & ideo, sicut gloriari nondebuit, quasi non acceperit; ita nec nune contriftari debet, quod aliunde acceptum amiserit. Vnde sedeat cum Iob humiliter in puluere miseriarum inarum, & virtute crucifixi, qua vt tefta arnit, imlobs. & 2. Patientiæ famem radat, diceus: Dominus dedu, Dominus abstulies

con olatio & defolatio, dare & acci ere, viuere & mori, & fimilia: subter amorosim illam remanent libertatem, qua spiritus eius vnitus est spiritui diuino. Vnde etiam nubes illa tenebrosa citò pertrani fier, & claritas folis iustitia totam regionem maiori gratia & confolatione perfundet, quam ante. Quod viique meruit per abnegationem feu abrenunciationem suipsius, & humilem vnicordiam diuina voluntatis in omnes angustias & tribulationes. Et ideo gratia Dei clarific bit & adimp ebit omnia interiora eius. Et tunc sentiet quod eum Deus diligat, & ipfe Deo placeat & in hoc tota natura e us interna consolatione replebitur, ac languis eius in venis mirabili calore quafi bullire videbitur, ad omnia membra diffluens. Cor etiam oblectatione vehementi feiplum expandens, exhibet ad opulenta munera donorum & gratiarum altioris vitæ recipienda. Sic affectiva virtus ad Deum aspiratione mirifica se patulam reddit, velut flamma quedam ignea denotionis interne cum lande & gratiarum actione. Dehinc anima declinat in deteltationem & indignarionem suipsius. Ratio quoque defectus & negligentias multiplices oftendit, in quibus fibijph displicet, indignum se reputans diuina confolationibus & beneficijs, dignumque desolationibus vinuerfis, licet Deus sola sua infinita largitate dona sua tam largistuè communicat. Et in hoc magis in Dei laudem & gratiarum actionem animus accenditur. Sic jugiter exerceat afcentum in Deum per inflammata denderia, & descensum in seipsum cum humilitate & despe-Etione propria, vt sic in vtroque quotidie proficiat, vt dinina gratia profusius affluat, & affectus in laudem & gratiarum actionem actie fcens, in se deficiat Tunc enim quicquid rependere potest, quasi nihillibi videbitur, respectu illius, quod rependere deliderate Et in hoc desiderium vulnerabit cor eius sensibili dolore, qui dolor augetut & renouatur in exercitijs anhelosi amoris ad Deum. Et hac est tertia probationis sagitta. Vnde quandoque videbitur languenti, quòd cor & fenfus dilaniabuntur & difrumpentur, & tota natura defideriofis consurrectionis impulsibus mori & deperire debeat, efficacia amoris impatientis agitata. Dum igitur impariens amator ficastu diuini amoris vulneratus & languidus ardore continuo per impatientiam decoquitur & detorretur, flamma desiderij & affectionis in dies accrescente, quandam intolerabilem cordis angustiam incurrit, velut si parturiens pariendi facultate prinetur. Quo sit, vt dum intui-

Sagirra diuinæ pro bacionis tertia.

infimarů pertrálit, & cos more marini refluxus ad fuá recurrés origi-

Riuus ope. Cunque formarum discretionibus variata, sed supra omnia sensibilia rationis d. vel sensitina, phantastica, imaginaria, ac vniuersa præpedietia, memouinæ in me riam eleaut, & in vnitates piritus stabile reddit. Ná à summis ad ima amoriam. quaru more destuitans, vniuersos alueolos viriu tam supremarum, \$\vec{q}\$

LIBRI TERTII PARS II. nem, super omnémultiplicitatem & officiorum occupationes sustellalit, ac mentalem in homine simplicitatem creans, tribuit vnitatem Ephel. 4. fpiritus in vinculo pacis. Sic homo secundum intellectualem memoriam, velut in serenitatem atheream eleuatur, & ab omnium formarum incurlibus, & temporalium mutabilitatibus deputatur. Nami per hoc simplex, serenum, & infusum sibi lumen inuenit se recolle-Aum, stabilitum, penetratum, & anchoratum in vnitate sue mentis, & in nouum spiritualis vitz gradum eminentiorem prioribus constirutum. Et hicvnitatem spiritus sui, veluti quandam propriam possidet mansionem. Ac vnitas ipsa per Dei dona simplicemque intentionem ad illam excellentissiniam inclinabitur vnitatem, in qua cum omnibus Sanctis Pater & Filius nexu sancti Spiritus sunt vniti: Secundus autem riuulus ab vnitate spiritus in ipsam vim intelle-Riuus opesctiuam defluens, est quædam spiritualis claritas, influentia sua no- tatiois Dei ftrum intellectum, & rationem ad quæuis virtutum exercitia cogno-

Renda, & ad arcanafacra Scriptura discretionis acumine penetranda, multiformiter illustrans, & reuelans in omnibus virtutibus luculentissimam veritatem. Vndesicut sol materialis radijs suis vniuerfum perluftrat, clarificat, & fœcundat mundum; fic diuina claritas, qua (prout hic sumitur) est quadam interna apparitio Dei, scilicet intelligentia quedam ex Deo fluens, que nostram internitatem apertam conservat, & interlectum nostrum super omnem tumultum imaginationum & cogitationum in puro quodam & nudo filentio fuperexaltat. In quo noster intellectus attingit ipsum eloquium Dei, quod est internum quoddam susurrium; faciens nos intelligentes. Quo nimirum habiles efficimur, ad suscipiendam omnem verttatem, loanto. quam nos Dei spiritus intrinsecus edocet. Et sic noster intellectus ad eloquium Der semper eleuatus permanet. Hac, inquam, claritas Claritas in superiori mente resplendens, effundit in omnes vires inferiores, bei in in lucidos & splendentes radios, scilicet sapientiam, scientiam, clarum intellectum, rationalem confiderationem & discretionem in omnibus virtutibus, quibus inanima regnum Dei perornatur. Sed amor, qui Deus est, sine mensura regnat in puritate spiritus nostri, veluti carbonum ardentium flamma stridens, igneo amore incendens & inflammans cornostrum & volutatem, sensus & affectum, & omnes anima vires in amorem modinescium, & impetuosum transferens, prout postea clarius videbitur. Veruntamen efficacia claritatis hu-Aaaaa 4

Riuus opearatiois Dei in intelle-dum.

Claritas
Dei in intelle-telle telle tel

THEOLOGIAE, MYSTICAE ius nequaquam noftra facultati subiacet, licet nostris ingiter infitanimabus, fed Deus fecundum in inuestigabile beneplacitum fuz voluntatis, eam pro loco & tempore pandit & abdit, dat & accipit, & ad nutum fuum filere facit & loqui.Illustrati rame lumine claritatis huius, reuelationibus autattractione superiori necessariò non indigent, quoniam corum vita, conuerfatio, manho, & omnis intrinfeca habitudo, super sensualitatem existit in spiritu, vbi Deus ipsis vel alijs necessaria, que voluerir, reuelar. Hic igitur oculis suis intellectualibus iam clarificatis prouide confideret, an in omnibus perfectam 'Christi similitudinem gerat, non solum secundum humanitatem, sedetiam Genes.i. secundum eius dininitatem, quia ad imaginem & similitudinem Dei creatifumus. Deinde se ad intellectualem eleuet veritatem, scilicet, efublimem Deinaturam cum personalibus proprietatibus & attribu-Conderan tis, quantum creatum lumen oftendere sufficit, considerans. Quia no da quanam decet tam immensa bonitatis naturam infecunditate mortua sterilescere, sed in investigabilis excelletia virtutibus & operibo ditescere. atura. Confideratur enim divinitatis natura, vt immensa quadam simplicitas, inscrutabilis profunditas, inaccessibilis altitudo, incomprehensibilis latitudo, aterna longirudo. Vt filens quadam & tranquilla caligo, vasta solitudo, requies aterna Sanctorum, commune fruibile suijplius & omnium beatorum: & plura similia mirada considerari posfunt inhocinfinito p lago deitatis: Porrò, licet propter nostroru sen-·fuum rusticitatem, quibus & per quos loquimur, sensibiles similitudines proferimus, in veritate tamen bonum immensum & simplicisimum intellectualibus oculisaspicitur. Deinde consideret personaru proprietates, & attributa, Patrem scilicet omnipotentem esse potentiam & maiestatem, creatorem & conservatorem, motorem, principide quaternus um & finem caufamque primariam omnium creatorum; Ac Filium persona-u eius v nigenitu in inuestigabilem esse sapientiam & veritatem omniu proprietacreaturarum, vitam & exemplar, artis paternæ regulam infallibilem, tes. deitatisoculum abdita cuncta peruidentem, gloria paterna splendoirem, electos iuxta fingulorum merita perluftrante. Spiritum denique fanctum incomprehensibilem esfelargitatem charitatis, misericordia inæstimabilis pietatis, pelagum inscrutabilis bonitatis, torrentem calicolas omnes inebriantem indeficiétis voluptatis, flammam igneam omnia in fauillam redigentem, deificæ vnitatis præparatorem, & introductorem adgaudium æternæ felicitatis, nexum & complexum

LIBRI TERTII PARS II. Patris & Filij, omniumque Sanctorum in fruendo delitijs ac divitijs deitatis, ac infinita fimilia. Denique licer incomprehenfibilis plenitudo diuitiarum Deinos in admirationem operum diuinorum sustollat, præcipuè tamen largiflua communicatio diuinæ naturæ, stupore fux effluentix super omnia redditactonitos. Cim scilicet cotemplamur incomprehensibilem deitatis essentiam esse commune fruibile Dei & omnium beatorum, ac diuinas personas, se suis effluxibus & operibus communicare (in bonis glorix, gratix, vel naturx, in supernaruralibus vel naturalibus)omnibus creaturis, rationalibus, irrationalibus, intellectualibus, materialibus, & immaterialibus, pro dignitate, captu & indigétia fingularum. Ethinceinascitur admiratio quadam inestabilis, ex qua sublimis oritur indinina bonitate considentia, quoddamque przeipuum internum spiritus gaudium, cunctas anima potentias, & ipsam spiritus vnitatem penetrans & complectens. Riuus diai-Ex quo nimirum denuo tertius riuulus oritur ab vnitate spiritus na operatiin iplam vim amatiuam defluens.

Hicartem riuulus est infusio quadam ignis spiritualis, volutatem amatiuam. amore sientiac tranquillo penetrans & accendens, ac magnificis dinitijs & delitijs inundare faciens. Nam gaudium prædictum fancti Spiritus & afflatio diuini amoris ex plenitudine fontis gratia riuum istum eliciunt voluntatem-ignea qualitate succendentem, & in vnitatisfauillam omnia redigentem, omnes anima vires opulentis muneribus ingenuitate præcipua perfundentem, ac amorem quendam, ed subtilierem & laboris expertiorem, quo spiritualiorem in ipsa voluntate creantem. Calor autem huius ignei amoris tam vehemens eft, quòd totos nos per ardorem comburere & inflammare nititur. Qui cum perfecte spiritum in vnitate complectitur, tuno spiritus viuacitatem attingit, abyssales Dei diuitias spiritum degustare faciens, ita Anhelatio qued omnia interiora eius mirabili quadam oblectatione commoue- in amotis antur. Et exinde protinus anhelatio confurgit & conflictio in amoris vaitatem. vnitatem. Nam spiritus amans diuinum amorem inuocat, vt in abyssum suz infinitatis illum denoret & consumat, vbi vniuersi spiritus in operibus suis deficiunt, & ipst fruitioni cedunt. Econtra verò diuinus amor in nobis permanens & nos in iplo, ac omnia bona opera noltra nobiscu operans fine voce, cum intellectuali impressione, clamore valido jugiter ingerit, dicens: Soluite quod debetis, amare * amore vos * Alias aaternaliter amantem. Hac enim vox est excitatio vel agitatio quadá matorem. Bbbbb

d

-

,

10

-

1

-

e

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

le quoddam omnis sancticatis, & principium beatitudinis. Secundo verò vnitas nostri spiritus, præter hanc essentialem habi- quid esse eudinem, etiam potentialiter & operative se habet in semetipso, velut ciat. in proprio personali escapissens. Ethicelt fons & origo supremarum potentiarum iphus an ma, principium & finis omnis creati operis, tam naturalis quam (upernaturalis creatura, Verontamé vnitas, in quantum vnitas est non operatur, sed omnes anima vires, quouis modo operentur, virtutem & potestatem ab origine sua recipiunt, idest, abipsa vnitate spiritus, in essentia sua personali originaliter subsisten-tis. Vnde in hac vnitate omnino necessarium est, vt vel Deo similis spiritus per gratiam & virtutes, aut dissimilis per mortale peccatum efficiatur: quia ficut ad imaginem, ita O ad similitudine Dei, id est, ad gratix informatione creatifumus. Qux, scilicer gravia lumen est dei forme mos illuminans, & nostro Creatori nos assimilans, fine quo Deo superann bh Bbbbb 2

aliqua à Deo, id est, à sua caussa catenus separaretur, protinus in nihilu

decideret. Veruntamen hacvairio, qua fic Deo naturaliter spiritus noster est vnitus, nec sanctos nos efficit, nec beatos; quia ab omnibus x-

qualitatenaturali veraciter habetur, licet non aqualiter ab omnibus experitur. Est tamen quodammodo causa primaria, & quali materia- Vnitio spi-

į.

21

Is

ió 14

d

2

þ

į. t

9.

į.

×

į

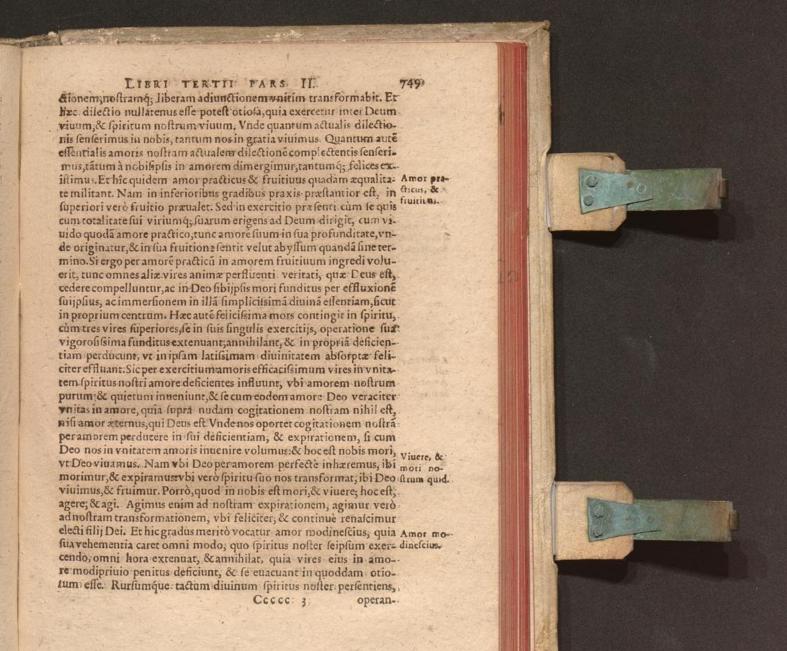
Amorco-THEOLOGINE MYSTICAE Primus aucem gradus amoris potissime negotium suum, & exermunis quis. citium extra nos exequitur, & dici potelt amor communis, qui Deum quidem timet & amat super omnia, obediens Deo suisque Pralatis, & Eeclesia sancta in side vera & virturibus, & bonis operibus. Et amorquidem otiari nescit, sed, secundum Gregorium, operatur ma-Amoris hu gra, fi est: si autem operari renuit, amor no est. Esfectum tamen suum ins effectus. amor ille prefertim in exercitijs exterioribus oftendit, & virtutibus moralibus. Quia nimirum effluxus quidam est fraternæ charitatis ad proximum, cum operibus misericordia, & pietatis, in suis necessitatibus spiritualibus, & corporalibus, ad seipsum in omnibus corporalibus exercitijs, in relistendis tentationibus, & naturalibus pastionibus, in poenitantia & abstinentia operibus. Et in hoc amore, ficut fuam practicam confequitur, fie & pro luo modulo quandoque quandam persentit in eo fruitionem, scilicet exercitiorum suorum Boni natudulcifluam internam oblectationem. Nam, secundum Origonem suza quæ. per Cantica, de natura boni operisest, quòd ad ipsius multiplicatio nem multiplicatur & delectatio: & quali quoddam foirituale condimentum eft libi hilaritas bene operantis. Vnde, secundum Albertum, Bonum operatum facit dulcedinem in gustu, & gaudium in corde. Sic in omnibus amori exercitijs suis sidelis amicus oblectationem quandam consequitus, & fruitionem. Huic autem amori si prosessum adi cere velis, exteriora opera fine folicitudine, & multiplicitate cordis exercere studeas, mentem semper ad Deum erigens. Quia li-Pfalm.127 cet approbatur labor, dicente Pfalm. Labores manuum tuarum quia manducabis, &c. reprobatur tamen solicitudo cordis, & distractio, But a to. dicente Domino: Martha, Martha, folicita es, & turbaris erga pla rima, Maria optimampartem elegit. Cuius ratio oft, quia pensolicitu-Auraynde dines, perplexitates, & multiplic tates amoris affectus debilitatus, proueniat. & diversistentationibus exponitur. Hincest, quòd facile naturasua per fensualitates, & oblectationes obsequens, statim in amore refrigescit, in spirituali sapore desipit, in vintutibus decrescit, ac in dete-stabilem tepiditaté, & ingratitudinem dessuit. Qui verò Hiebuzzos 2. Reg. s. iftos legitin è decerrauerit, citò fenfualitatis, & natura victoriam obtinebit, ac in omnem amoris perfectionem protinus accrescet. Amorfen-Secundus gradus amoris, negotium fuum & exercitium, intrano-Annus quis. ftram habitationem exequitur. Hicenim amor est gratia Dei, & nostrabona voluntas, in qua possidemus spirituales diuitias, & pleni-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

THEOLOGIAE MYSTICAE 748 citium huius amoris liberum est, & fine verecundia, quoniam eius natura est auaritia, & liberalitas, quia semper vult exigere, & offerm; dare, & accipere ibique femper eft trahere, & fequi; tangere, & Amot velle tangi. Cum autem amor auaruseft, ab anima totum exigit, & defiauarus. der tiquodest, & quod potest. Anima verò diues est, & larga, auido amori totum impendere volens, quod exigit, & defiderat. Vndecum fentit tactum amoris extractiuum, quo feilicet hominem trahit ad similitudinem suam, ibi tribuit conflictum desideriorum, & affe-Etuum, contra omnes exteriores deordinationes, & dissimilitudi. nes, donec per diuinam gratiam, & amorem peccaris renuntiantes, Dee le conformes efficient in virtutibus, & virtuofis actibus, in intentionibus, & affectionibus, diuinum quarentes honorem, & propriam salutem. Cum verò tactum amoris intractiuum sentit, quo nos incitar ad propriam mortificationem, vt foli Deo viuamus, ibi donat spiritualem conflictum, quo passiones naturales, & omnesad. ucrfitates, & tribulationes tranquilla patientia deuincamus, omnique proprietari moriamur. Nam anima fic amore præuenta; totam se impendere desiderar. Amor autem quicquid acceperit deuorat, Deut 41. consumit, & exurit, quia Deus ignis consumens est, non naturan, Hebr. 12. sed omnem dissimilitudinem. Porrò cum amor iste uam abyssalem largitatem repræfentat; oftendens animæ totum quod eft, & infinita liberalitate communicare deliberat, tunc anima tam dulciter præuenta gulofa eft, & auida latè hians, & torum quod oftenfum eft, denorare cupiens. Cum enim percipit Deum velle totaliter esse nofrum, tunc o itur ei defiderium tam auidum, profundum, & vacoum; quod fi Deus daret omnia præter fe, penitus sufficere non polfet; & quantò plus auidè comprehendere nititur, & deuorare, tantò melius sentit se à Dei divitijs incomprehensibilibus defraudari. Et hocest exercitium amoris in nostra habitatione, quod tamen modum, & retionemnon excedir. Tertius verò gradus amoris negotium suum exequitur inter Deum; & nos, Est enim quoddam fenctum; ac viuidum ascendens desiderium ad Deum, quod per motum Spiritus sancti, ac beneuolentiam, & amoré cordis nostri in diuinum honorem, laudem, gratiară actionem, feruidam aspirationem, ignitum amorem, & omnifarium amoris exercitium, continue renouatur. Nam inter nos, & Deum viuida, & actualis dilectio semper mediare deber, qua liberam Dei ina-

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

0

n

d

١.

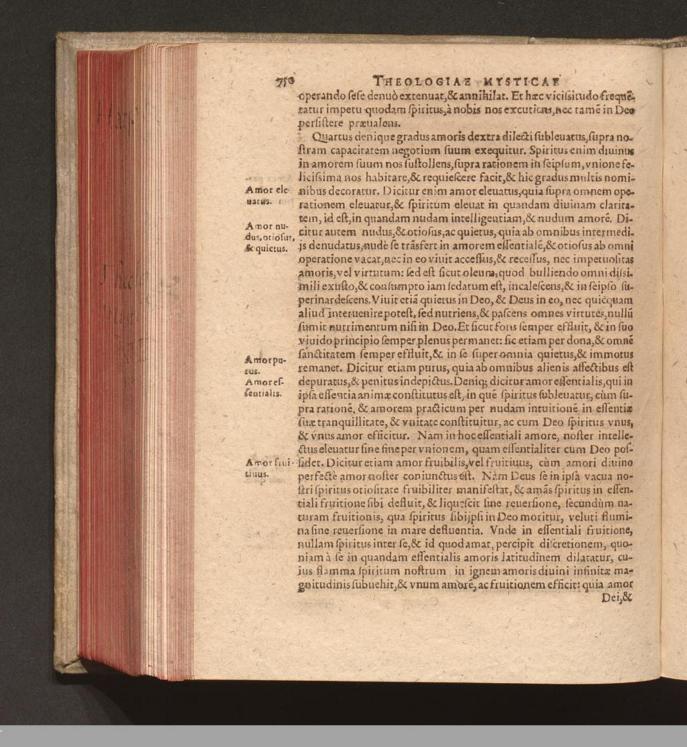
0

1

n

n

.

UNIVERSITATS BIBLIOTHEK PADERBORN

THEOLOGIAE MYSTICAE arernaveritatis apparitionem, qua in nobis semper folendens eft, & inhabitans, in qua puritas,&nuditas nostri spiritus fundata est, vt in eandem simplicem claritatem transformemur. Secudò verò quia Deus in simplicitate nostri spiritus cum quadam infinita opulentia sua Dens vt maneat in manet, ideo in eadem amabili introuersione, vbi diuinæ claritati sic fpirituno. obuiamus, divitias istas persentimus, & in his spiritus noster ab omni Aro. velle, & desiderio adeò liber est, & otiosus, ac si in calo, & in terra non esseraliqua res, qua nos indigeremus, quia divitis illis vniti sumus qua Deusest. Et quia tanta puritas introuersa nostra voluntatis, Dei perfusa dinitis in profundo nostra virtutis amatiua stabilitur : hinc cum amore nostro puro, nudo, & introuerso simpliciter ascen dere debemus in ipsam incomprehensibilem Spiritus sancti bonitatem, qui diuitias suas, idest, seipsum in nostri spiritus simplicitatem, ac nostra voluntatis eleuationem puram infundit. Et hæcduo diuinæ puritati, ac simplicitati nos similes efficient. Tertiò verò cum nos in illam diuinam claritatem, & Dei diuitias Deus vt Vniat fe spi introuertimus, mox diuinam vnionem sentimus, quam cum spiritu ritui nostro nostro conficit, per quam & vniuersis creatis inadhæsibiles efficimur, itavt nemini nos placere delectet, & nos abstrahedo, nemo nobis placerepossit: & sic nulla creatura potest in nobis immorari nisi solus Deus. Et ideo cu vnitate spiritus nostrisemper habere debemus aternum*vinidumascensum in ipsam venerabilem Dei vnitatem;quæsi-*Que de af ne intermissione dat, & recipit; offert, & exigit, nec amantem quemcontactien- que in semetipso durare permittit. Quarto denig; Deus in simplicitarenoft a in te spiritus nostri Labitat cum sua essentia, quia cum per claritatem, & effentia na diuitias, ac vnionem cum Deo nolipfos derelinquimus, & omnia futuran que perando transimus: tunc in ipsam simplicem vnitatem essentia no-divinam de stra peruenimus, & immensam ibidem amplitudinem, & infinitam nonintelle projunditatem essentia diuina persentimus. Vnde cum nostra essenguntur quo tia in ipiam diuinam essentiam, & cum nostra natura in ipsiusnatuad cognof ram supereminentem ascensum habere debemus: quia quelibet natucendu ban ra rationalis de iure guarere debet suum principium. Et ha sunt quatuor proprietates omnem profunditatem excedentes, quibus nostri faciein hac spiritus simplicitatem sinemensura clarificat, & ditat, & in vnitate vua, fed o conferuat, & in effentia possidet. fledunt quis fir deild, ciorum nottrorum fints tantum, ad quem femper afpirate debemus, confequendus ramen folum in alia vita. D. HEN-